

JAK WYGLĄDA PROCEDURA ZOBOWIĄZANIA OSOBY PIJĄCEJ DO LECZENIA ODWYKOWEGO ?

Leczenie osób uzależnionych co do zasady jest dobrowolne, a przymus leczenia może być nałożony wyłącznie przez Sąd. Sądami właściwymi do rozpatrywania spraw o przymusowe leczenie są wydziały rodzinne i nieletnich w Sądach Rejonowych. Przepisy regulujące procedurę leczenia osób uzależnionych od alkoholu reguluje ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2012r. poz. 1356 ze zm.).

Do Sądu złożyć wniosek mogą dwie instytucje :

- Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
- Prokurator

Złożenie wniosku o przymusowe leczenie bezpośrednio do Sądu – a nie za pośrednictwem Komisji lub Prokuratury – spowoduje, że Sąd odrzuci taki wniosek, jako pochodzący od osoby nieuprawnionej.

Procedura zobowiązania do leczenia odwykowego jest jedną z wielu form motywowania osoby uzależnionej, by podjęła decyzję o poddaniu się terapii. Jest to niezwykle trudne zadanie ze względu na fakt, że osoby uzależnione budują świat, w którym funkcjonują, na mocnych fundamentach iluzji i zaprzeczeń. Wynika to z psychologicznych aspektów choroby alkoholowej.

W miarę narastania problemu osoba nadużywająca alkoholu zaczyna izolować się od negatywnych sygnałów płynących z otoczenia oraz z własnego organizmu tak, aby bronić pozytywnego myślenia na swój temat. Dlatego też niezwykle ważna jest interwencja pochodząca z zewnątrz, by uświadomić osobie uzależnionej, że potrzebuje pomocy i powinna z niej skorzystać.

Przepisy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie regulują zagadnień dotyczących kwestii związanych z motywowaniem do leczenia odwykowego. Powoduje to dużą dowolność, a istotną rolę odgrywa tu inicjatywa samej komisji w zakresie wypracowania dobrej skutecznej praktyki postępowania w takich przypadkach.

Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sulejówku przyjmuje wnioski o leczeniu osób uzależnionych od alkoholu, które posiadają miejsce zamieszkania lub pobytu na terenie Miasta Sulejówek.

Zgłoszenia przyjmowane są osobiście. Telefonicznie udzielane są jedynie informacje ogólne, np. o zasadach pracy Komisji lub o adresach i telefonach poradni: informacje o stanie konkretnej sprawy udzielane są tylko na miejscu – nie przez telefon.

Najlepiej jest , gdy osoba zgłaszająca problem to członek najbliższej rodziny, który dobrze zna skalę problemu i wie, jak naprawdę wygląda sytuacja rodzinna.

Ponadto, wniosek o leczenie mogą do Komisji złożyć inne instytucje, takie jak MOPS, Policja itp. Oczywiście, również sama osoba uzależniona z własnej inicjatywy może przyjść do MKRPA po pomoc i poradę w sprawie podjęcia leczenia.

Należy pamiętać, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, na przymusowe leczenie można skierować osoby, które w związku ze swoją chorobą alkoholową:

- powodują rozkład życia rodzinnego,
- powodują demoralizację nieletnich,
- systematycznie zakłócają spokój lub porządek publiczny,
- uchylają się od pracy

Podczas zgłoszenia osoby, w stosunku do której jest podejrzenie uzależnienia od alkoholu, zgłaszający wypełnia wniosek, zawierający szczegółowe dane zgłaszanej osoby. Jeżeli

istnieją inne dokumenty potwierdzające uzależnienie, np. karty leczenia szpitalnego, zaświadczenie lekarskie, informacje z Policji itp., należy je zabrać ze sobą celem dołączenia do akt sprawy. Składający wniosek może zastrzec sobie anonimowość, jeżeli obawia się negatywnej reakcji osoby pijącej. Ponadto w przypadku skierowania sprawy do sądu o przymusowe leczenie, osoba zgłaszająca może występować w sądzie jako świadek.

Na podstawie wypełnionego wniosku, Komisja wzywa osobę, co do której zachodzi podejrzenie, że jest uzależniona od alkoholu, do osobistego zgłoszenia się na tzw. rozmowę motywującą do leczenia. Termin zgłoszenia się na rozmowę określony jest w zaproszeniu, które przesyłane jest listem poleconym.

1.

Osoba chce podjąć leczenie.

To wariant najbardziej optymistyczny, bo dobrowolne podjęcie leczenia daje największe szanse na wyjście z nałogu. Zawsze należy pamiętać, że leczenie jest bezpłatne. Osoba, która dowolnie podejmie leczenie w wybranym przez siebie ośrodku, nie jest pozostawiana sama sobie, gdyż zobowiązana jest do zgłoszenia się na posiedzenie komisji (zazwyczaj raz na 3 miesiące) z aktualnym zaświadczeniem potwierdzającym uczęszczanie na terapię.

Takie osoby zawsze są informowane, że w przypadku zaprzestania leczenia i zaniedbania dostarczania zaświadczeń o kontynuacji leczenia, sprawa zostanie skierowana do Sądu.

2.

Osoba wezwana przychodzi na spotkanie i oświadcza, że nie ma problemu alkoholowego i nie zamierza podjąć leczenia.

W związku z faktem że , Miasto nie posiada umowy z biegłymi sądowymi, sprawa przekazywana jest do Sądu celem skierowania osoby zgłaszanej na badanie przez biegłych a w przypadku stwierdzenia uzależnienia - wydania postanowienia w sprawie zobowiązania do podjęcia leczenia .

Komisja nie posiada możliwości zmuszenia kogokolwiek do badania, natomiast uprawnienia takie przysługuje Sądowi, który w takich przypadkach stosuje doprowadzenie przez Policję.

Badanie w przedmiocie uzależnienia od alkoholu przeprowadza dwuosobowy zespół biegłych sądowych wpisanych na listę biegłych przy sądzie okręgowym, złożony z lekarza psychiatry i psychologa. Biegli mają wgląd w zgromadzoną dokumentację i na podstawie akt sprawy oraz rozmowy z osobą której sprawa dotyczy wydają pisemną opinię, która jest dowodem w sprawie w postępowaniu sądowym.

3.

Kierowanie wniosku o przymusowe leczenie do Sądu.

Wniosek o zastosowanie przymusowego leczenia odwykowego jest kierowany do sądu w następujących przypadkach:

–opinia biegłych potwierdza uzależnienie od alkoholu a osoba nie wyraża chęci podjęcia dobrowolnego leczenia,

–osoba trzykrotnie nie zgłosiła się na zaproszenie komisji, a z informacji zgromadzonych w sprawie wynika, iż nadużywa alkoholu.

Postępowanie przed sądem jest dla osoby uzależnionej bezpłatne, koszty sądowe ponosi Miasto. Sąd na podstawie zebranych dowodów może wydać następujące orzeczenie:

–oddalić wniosek, gdy osoba nie jest uzależniona

–orzec obowiązek leczenia odwykowego w otwartym (niestacjonarnym) zakładzie leczniczym, lub w zakładzie zamkniętym (stacjonarnym, czyli na oddziale szpitalnym).

Sąd orzeka o obowiązku leczenia odwykowego w formie postanowienia, od którego przysługuje apelacja. Sądowy obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu trwa tak długo, jak tego wymaga cel leczenia, nie dłużej jednak niż dwa lata od uprawomocnienia się orzeczenia sądu. Na czas trwania obowiązku leczenia sąd może ustanowić nadzór kuratora.